

MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT – ÚJ SZEREPKÖRBEN

Az önkormányzati rendszer kialakításának, majd módosításának egyik leggyakrabban felmerülő vitakérdését a megyei önkormányzat funkciója jelentette és jelenti ma is. 1990 óta az önkormányzati testület nélküli középszintű közigazgatástól a 2002–2007 közötti évek elképzeléséig, a megyei önkormányzatot felváltó erős választott regionális önkormányzat létrehozásáig sokféle elgondolás látott napvilágot. A mostani kormány határozottan a megye mint közigazgatási térszerkezeti egység mellett tette le a voksát. A középszinten marad a megyei önkormányzat. A kérdés most az, hogy milyen funkciókkal. Ezt elemzi az írás.

A kormány 2013. október 10-én benyújtotta az Országgyűlésnek a területfejlesztésről és területrendezésről szóló, 1996. évi XXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatát.¹ A tervezetből kirajzolódik a megyei önkormányzat új funkciója, és a területfejlesztési feladatkör néhány új elemmel gazdagodik. Ennek kapcsán érdemes megvizsgálni a megyei önkormányzat funkciójának változását az önkormányzati rendszer megalakulásától napjainkig, s feltenni azokat a kérdéseket, amelyeknek a megválaszolását indokoltan igényelhetjük a jogalkotótól.

1. REMÉNYTELJES KEZDETEK

Az önkormányzati rendszer kialakításakor az egyik legnagyobb szakmai (és politikai) vitát a középszintű közigazgatás, ezen belül is a megyei önkormányzatra vonatkozó szabályozás váltotta ki. A parlamenti vita során még az is kérdésként merült fel, hogy területi szinten legyen-e önkormányzat. A tanácsrendszert felváltó önkormányzati rendszer mindenképpen meg kívánt szabadulni a rossz emlékű „pénzosztó-uralkodó” megyétől, és a települési önkormányzati autonómiára helyezte a hangsúlyt. Ezt az autonómiát féltették az erős megyei önkormányzattól, ezért más javaslatokat is kidolgoztak. A „*társult megye*”-koncepció szerint a megyei testület a települési önkormányzatok társulásaként jött volna létre. A „*közigazgatási megye*”-koncepció valójában államigazgatási szervet jelentett volna, választott testület nélkül a középszinten.

¹ A törvénymódosítást az Országgyűlés 2013. december 9-én elfogadta.

A kormány az önkormányzati megye létrehozatala mellett érvelt. „A törvényjavaslat minden tekintetben megszünteti a megyék [...] hatalmi helyzetét. A megyei önkormányzatra – az európai tapasztalatokat is figyelembe véve – csupán azoknak a közszolgáltatásoknak a megszervezését bízta, amelyek vagy a megye egész területére, vagy nagy részére terjednek ki. [...] Az ilyen megyei önkormányzat semmilyen tekintetben nem felettese a települési önkormányzatoknak, ellenkezőleg, hatékonyan képviseli és védi a települési önkormányzatok érdekeit, valamint a községek és a városok lakóinak közös akaratából szervezheti az egy város határát jóval meghaladó körzeti közszolgáltatásokat.”²

A vita során kisebb szerepet kapott a közszolgáltatások tartalma, minősége, sokkal inkább a politikai-hatalmi szempontok s ezzel együtt a települési önkormányzatok autonómiájának töretlen biztosítása állt a vita előterében.

„A törvényjavaslat azonban a megyei önkormányzat funkcióit eredetileg nem korlátozta az intézményfenntartásra. A kormányzati koncepcióban a települési érdekek képviselése, valamint a területfejlesztési politika kialakítása is megyei feladatként jelent meg, ami lehetőséget biztosított volna a megyei választott testületnek, hogy önálló politikai irányvonalat dolgozzon ki. Az ellenzéki pártok e funkciókat azon az alapon bírálták, hogy fenntartják a tanácsrendszerben működő megyék gazdasági újraelosztó hatalmát, ami ellentétben áll a területi és a települési önkormányzatok egyenjogúságának elvével. A kormányzati elképzelésekkel azt is szembeállították, hogy a települési érdekek integrálása és a területfejlesztési politika kialakítása nem igényel megyei szintű önkormányzati szerveződést, az előbbi funkció a települési önkormányzatok megyei érdek-képviselői szervéhez is tartozhat, a területfejlesztés és különösen a hátrányos helyzetű térségek felzárkóztatása pedig kormányzati feladat, amellyel nem önkormányzati, hanem dekoncentrált államigazgatási szerveknek kell foglalkozniuk.”³ A törvény elfogadása kétharmados támogatást igényelt (a politika akkor még egyébként is fontosnak tartotta a lényegi kérdésekben a konszenzust), ezért a kormány és az ellenzék is engedett eredeti álláspontjából.

A jogalkotó végül is a megyei önkormányzat létrehozatala mellett döntött, amelynek jogállását, feladatkörét és hatáskörét úgy határozta meg, hogy az ne korlátozhassa a települési önkormányzatok önállóságát, térségi szerepkörét mellérendelt jogállással töltsse be. A térségi szerepkör elsősorban megyei intézmények fenntartásával megvalósuló közszolgáltatások megszervezését jelentette, amelyeket törvényi feltételek fennállása esetén a települési önkormányzatok átvehettek a megyétől. Agg Zoltán megállapítása szerint: „Az ellenzéki pártok nyomására egy gyenge (középszintűnek nem is tekinthető), kiegészítő-kiegészítő funkciókat ellátó megyei önkormányzat és egy szándék szerint ugyancsak gyenge, csupán törvényességi ellenőrzési és bizonyos államigazgatási funkciókat ellátó (köztársasági megbízottnak nevezett) területi államigazgatási hivatal alapítódott.”⁴

2 Dr. Horváth Balázs belügyminiszter felszólalása. In az Országgyűlés rendkívüli ülészakának 5. ülése, 1990. július 2., 1179. hasáb.

3 WIENER György: Politika és önkormányzat a rendszerváltás időszakában, *Társadalmi Szemle*, 1993. évi 5. szám, 38. p.

4 AGG Zoltán: A megyerendszer változó szerepe a magyar közigazgatásban, MTA Társadalomtudományi Intézet kutatása, 40. p. www.socio.mta.hu/dynamic/AggZ_A_megyerendszer_valtozo_szepe.pdf.

Kimondhatjuk tehát, hogy Magyarországon a rendszerváltást követően alapvetően térségi közszolgáltatásokat nyújtó, gyenge hatáskörű megyei önkormányzat és viszonylag szűk körű államigazgatási funkciókkal rendelkező területi állami szerv jött létre.

2. A KIS KORREKCIÓ

Az 1994-ben megalakult kormány már augusztusban az önkormányzati törvényt módosító csomagot nyújtott be az Országgyűlésnek, amelyben szerepelt a megyei önkormányzat funkciójának kismértékű korrekciója. „A megyei önkormányzat feladatköre bővíthető: a körzeti közszolgáltatások ellátásában, a települési érdekeken és határokon túlmutató önkormányzati ügyekben átvehet egyes dekoncentrált feladatokat. Pénzelosztó szerepe viszont nem lehet. A területfejlesztési feladatokra, különösen a területtervezés összehangolására, térségi fejlesztésre új típusú szervezetként területfejlesztési tanácsok létrehozatala indokolt, a területfejlesztésről megalkotandó külön törvény szerint.”⁵

A parlamenti vitában a kormánypárti és ellenzéki képviselők egyaránt megerősítették a korábbi célkitűzéseket, amelyek szerint a megyei önkormányzat továbbra is olyan területi önkormányzat legyen, amely a települési önkormányzatokkal mellérendelt szerepben van, térségi közszolgáltatásokat lát el, és esetleg többletfeladatokat is kaphat. Harcos megyepárti kiállás nem volt tapasztalható, továbbra is az állam és az önkormányzatok közötti munkamegosztás, annak arányai képezték a vita tárgyát.

Az állami beavatkozás lehetőségének növelése és a centralizáció erős kritikát kapott, amelyből arra következtetünk, hogy az önkormányzati autonómia – beleértve a megyei önkormányzatot is – sértetlen biztosítása érték volt a parlament kormánypárti és ellenzéki oldalán egyaránt.

„Változatlanul fenn kellene tartani a közigazgatási dualizmust, az állami és önkormányzati közigazgatást, de ezen belül törésmentesen érvényre kell juttatni, hogy az Európai Chartával egyezően [...] az állami közigazgatás másodlagos jelleggel jelenhet meg a településen és a területen. És emiatt a valós önkormányzati igazgatás olyan kétszintű önkormányzati modellt igényel, amely nem hierarchizált, hanem a feladatspecifikusság elveire épülve tesz különbséget az egyes szintek között.”⁶

A módosítás deklarált célja volt, hogy a középszintű közigazgatásban biztosítsa az önkormányzati dominanciát, de megítélésünk szerint ezt csak részben sikerült elérni. Különösen igaz ez, ha figyelembe vesszük, hogy ekkor még nem lehetett tudni, hogy a később megalkotandó területfejlesztési törvény, valamint egyéb ágazati törvények milyen hatásköröket adnak majd a megyei önkormányzatnak.

Ez a módosítás tehát megerősítette a megyei önkormányzat térségi közszolgáltatási funkcióját, megnyitotta az utat egyes dekoncentrált feladatok átvételéhez, valamint a térségi te-

5 Kuncze Gábor belügyminiszter felszólalása az Országgyűlés 1994. szeptember 5-i ülésén, 547. hasáb.

6 Rapcsák András országgyűlési képviselő (KDNP) felszólalása az Országgyűlés 1994. szeptember 21-i ülésén, 1140. hasáb.

rületrendezéssel kapcsolatos koordinációs feladatkör biztosításával konkrét hatáskörök telepítését tette lehetővé.

Az 1996-ban megalkotott, területfejlesztésről és területrendezésről szóló törvény⁷ tartalmazta az önkormányzati törvényben megfogalmazott feladat ellátásához szükséges megyei önkormányzati hatásköröket. A törvény kimondja, hogy a megyei önkormányzat dönt a hatáskörébe utalt fejlesztési források felhasználásáról, de a gyakorlatban a megyei önkormányzatok mellékszereplői voltak a területfejlesztési döntéseknek, érdemi nagyságrendű források nem álltak rendelkezésükre. A törvény részletesen tartalmazza a megyei önkormányzat koordinációs, együttműködési, javaslattevő és véleményező hatáskörét, valamint a megye fejlesztési programját kidolgozó hatáskörét. A megyei önkormányzati elnökök ennél többet szerettek volna elérni, s azokat a hatásköröket is a megyei önkormányzatnak szánták, amelyeket végül is a megyei területfejlesztési tanácsokhoz telepített a törvény. A megyei területfejlesztési tanács dolgozta ki és fogadta el a megye hosszú távú területfejlesztési koncepcióját, pénzügyi tervet készített a fejlesztési programok megvalósításához, és megállapodást kötött az érintett tárcákkal az egyes programok finanszírozásáról. A megyei területfejlesztési tanácsok mellett a törvény létrehozta a regionális fejlesztési tanácsokat is, amelyek a megye-határokon túlterjedő területfejlesztési feladatokat látták el.

Kétségtelen, hogy a területfejlesztés és a területrendezés új feladatai bővítették a megyei önkormányzat mozgásterét, de a megyei önkormányzat funkciói közül az önkormányzati törvény 1994-es módosítása és a területfejlesztési és területrendezési törvény megalkotása után is a térségi közszolgáltatási funkció dominált.

3. NAGY ÁTALAKÍTÁS ELŐTT

A közigazgatási középszint kérdésében áttörést készített elő a 2002-ben megalakult kormány. „A kormány egyik alapvető feladata a decentralizáció, a túlzottan központosított kormányzati hatalom ésszerű lebontása. Ebből a szempontból alapvető feladat a települési önkormányzatok hatáskörének bővítése és hatáskörük pénzügyi alátámasztása önkormányzati finanszírozási reform útján. Az európai uniós csatlakozás határozottan megköveteli – az egyébként is szükséges, de politikai okokból rendre elhalasztott – önkormányzati reform végrehajtását. A kormány elképzelése szerint a reform három részből áll. Az alap a községi és városi, azaz a lakossághoz legközelebb álló önkormányzatok autonómiájának megerősítése, ezt követi az úgynevezett *kistérségek* – alapvetően az önkormányzatok társulásával való – kialakítása, végül pedig a regionális közigazgatás létrehozása. Így a kormányzati periódus végére a jelenlegi megyei önkormányzatok helyett kiépíthető a választott regionális önkormányzatok rendszere.”⁸

A program azt is kimondja, hogy a regionális önkormányzatok létrejötte után a megyei hivatalok regionális kormányhivatalokká alakulnak át.

7 1996. évi XXI. törvény a területfejlesztésről és a területrendezésről.

8 Cselekedni, most és mindenkiért! A nemzeti közép, a demokratikus koalíció kormányának programja, Magyarország 2002–2006. H/19. www.parlament.hu/irom37/0019/0019.htm.

Az IDEA kutatócsoport szakmai javaslata alapján megkezdett átalakítás a megyei önkormányzatok tekintetében nem hozott átütő eredményt. A többcélú kistérségi társulásokról szóló törvény alapján ugyan bővítették közszolgáltatásaikat az önkormányzatok (főként a községi önkormányzatok), s egyes területeken sikerült a szolgáltatás színvonalát is emelni. Ez az átalakítás a területi önkormányzat funkcióját nem érintette. A regionális önkormányzatok megalakítására vonatkozó törvényjavaslatot ebben a választási ciklusban nem nyújtotta be a kormány. A kétharmados többségű szavazatot igénylő törvény elfogadásához nem volt támogatás az Országgyűlésben, az erről folytatott politikai-szakpolitikai egyeztetések kudarcba fulladtak.

A megyei önkormányzat funkciója tehát nem változott ebben az időszakban. Megmaradt az 1990-ben már kialakított térségi közszolgáltatási funkció, amely kibővült a területfejlesztési és területrendezési – elsősorban összehangoló típusú – hatáskörökkel. Jól jellemzi ezt az időszakot Pálné Kovács Ilona álláspontja: „A megyei önkormányzatok nem tudnak koordináló szerepet betölteni, nincs szakpolitika-formáló erejük, inkább hasonlítanak intézményeket működtető gondnokságokhoz, mint autonóm területi önkormányzatokhoz.”⁹

A kormányprogram eredetileg a regionális önkormányzatok megalakulása utánra tervezte a közigazgatási hivatalok átszervezését. A kétharmados többség hiánya miatt elmaradt önkormányzati regionalizáció a területi államigazgatási szervek regionális átszervezését is megghiúsította.

4. RÉGIÓK KORA – VAGY MÉGSEM?

A 2006-ban megalakult kormány benyújtotta az Országgyűlésnek a regionális önkormányzatok megalakításáról szóló, az önkormányzati törvényt módosító javaslatát.¹⁰ A kormány szándéka szerint a választott regionális önkormányzat részben átvette volna a megyei önkormányzat feladatait, de nagyobb hangsúlyt helyezett a központi szervek hatásköreinek régióhoz való telepítésére.

A tervezet szerint a régióban a decentralizáció elve alapján területi önkormányzat működik. Ez a testület – a tervek szerint – erős jogosítványokat kapott volna a területfejlesztés, a támogatáspolitikai, a foglalkoztatás, a környezet- és természetvédelem, az egészségügy, a szociálpolitika, a közlekedési infrastruktúra, a közlekedésszervezés, a turizmus, a fogyasztóvédelem, a közoktatás, a szakképzés, az innováció, a tudomány támogatása, a nemzeti kulturális örökség védelme, a főépítési tevékenység és a katasztrófavédelem terén.

A törvénytervezet erős kritikát kapott az akkori ellenzektől, és kétharmados támogatás hiányában végül nem fogadta el az Országgyűlés.

A kormány úgy döntött, hogy a regionális önkormányzatok megalakítására vonatkozó törvénytervezet kudarca ellenére elvégzi a területi dekoncentrált szervek regionális átszervezését.

9 PÁLNÉ KOVÁCS Ilona: A közigazgatási régiók esélyei hazánkban, *Magyar Tudomány*, 2004/9., 956. p.

10 T/240. törvényjavaslat a helyi önkormányzatokról szóló, 1990. évi LXV. törvény módosításáról, www.parlament.hu/irom38/00240/00240.pdf.

5. SÜLYPONTVÁLTÁS A KÖZÉPSZINTŰ KÖZIGAZGATÁSBAN

A 2010-ben megalakult kormány és parlamenti többség a megyei önkormányzatok funkciójának radikális ártértékelését határozta el. Törvény mondta ki a megyei önkormányzatok pénzügyi konszolidációját, amely adósságuknak az állami átvállalása mellett megszüntette a térségi közszolgáltatások önkormányzati típusú feladatellátását, és a közszolgáltatások megszervezését biztosító összes intézményt állami fenntartásba vette.¹¹ Az alkotmány módosítása felhatalmazást adott a közszolgáltatásokhoz kapcsolódó önkormányzati vagyon állami tulajdonba vételéhez.

A kormány a megyei önkormányzatok eladósodását jelölte meg a változtatás indokaként. „Hangsúlyozni kell, hogy a cél az önkormányzatok adósságterhektől való megszabadítása, ami azonban nem jelenheti pusztán az adósság állami átvállalását, amely azután újratermelődhet, hanem rendszerszerű megoldásra van szükség.”¹²

A változtatás elsődleges oka tehát az önkormányzatok eladósodása. Ugyanakkor a kormány nem adott választ arra a felvetésre, hogy a megyei önkormányzatok kielégítő finanszírozás esetén alkalmasak-e a közszolgáltatások megszervezésére, illetve milyen tények, hatásvizsgálatok támasztják alá azt a feltételezést, hogy az állam jobban fogja biztosítani ezeket a közszolgáltatásokat.

Ez a módosítás megmutatta, hogy a jogalkotó jelentősen át kívánja alakítani a megyei önkormányzatok szerepét. A térségi közszolgáltató funkció megszűnik, ezzel párhuzamosan azonban a kormányhivatalokkal erős állami középszint jön létre.

A fentiekből logikusan következik, hogy az új önkormányzati törvény szűkszavúan fogalmaz a megyei önkormányzatról.¹³ A megyei önkormányzat továbbra is területi önkormányzat, amely területfejlesztési, vidékfejlesztési, területrendezési, valamint koordinációs feladatokat lát el.

A törvény parlamenti vitájában alig hangzott el érvelés a megyei önkormányzat funkciója megváltoztatásának okáról. Az államtitkári expozé szerint: „A tervezet a megyei önkormányzatok feladat- és hatáskörének jelentős átalakítását irányozza elő azáltal, hogy a megyei önkormányzat kötelező feladataként a területfejlesztést és a területrendezést határozza meg. Ezeket a feladatokat a megye teljes döntési kompetenciával és az ezekből fakadó, ezekhez kapcsolódó részfeladatok lebonyolításának szervezésével, a koordinációs és szervezési tevékenységekkel együtt végezné. A megyei önkormányzat jelenlegi egészségügyi, szociális, oktatási, kulturális, intézményfenntartó feladatai 2012. január 1-jétől átkerülnek az államhoz.”¹⁴

A vitában ismét elhangzott a megyei önkormányzatok eladósodása mint a közszolgáltatások államosításának legfőbb indoka. Az Állami Számvevőszék elnöke az önkormányzati középszintről szóló elemzésében a megyei önkormányzatok rossz pénzügyi helyzetének

11 A megyei önkormányzatok konszolidációjáról, a megyei önkormányzati intézmények és a Fővárosi Önkormányzat egyes egészségügyi intézményeinek átvételéről szóló, 2011. évi CLIV. törvény, 18. §.

12 Répássy Róbert államtitkár felszólalása az Országgyűlés 2011. október 18-i ülésén, 20814. hasáb.

13 Magyarország helyi önkormányzatairól szóló, 2011. évi CLXXXIX. törvény, 27. § (1).

14 Tállai András belügyminisztériumi államtitkár felszólalása az Országgyűlés 2011. november 18-i ülésén, 24069. hasáb.

okaként nemcsak a központi forráskivonást, hanem az illetékbevételek kiesését is megjelölte. Álláspontja szerint csökkent a közszolgáltatások színvonala, és visszalépés következett be a megyei önkormányzatok feladatellátásának valamennyi területén.¹⁵ (Az elnök részletesen bemutatta a megyei önkormányzatok eladósodásának összetevőit.)

A megyei közgyűlések elnökei és a kormánypárti képviselők a később megalkotandó törvényektől várták a konkrét hatáskörök megállapítását és a területfejlesztési forrásokat, amelyek kitöltik a megye funkcióváltása következtében keletkezett űrt. „A megye területfejlesztési és területrendezési feladatai hangsúlyosak lesznek a jövőben.”¹⁶

A most benyújtott törvénytervezet parlamenti vitájában a kormány nevében elhangzó expozé szerint: „[...] a kormány fontosnak tartja a területi önkormányzatok szerepének megerősítését, ezért a 2011-ben elfogadott önkormányzati törvényhez képest szélesebb körben határozzuk meg a területi önkormányzatok területfejlesztésre, területrendezésre, vidékfejlesztésre és koordinációra vonatkozó felhatalmazását. Így a törvényjavaslatunkban részletesen szerepel a megyei, fővárosi önkormányzatok feladat- és hatásköre, döntés-előkészítési, döntéshozatali és véleményezési kompetenciája, valamint koordinációs jogköre a megye településeivel és a megyei jogú városokkal való egyeztetésre.”¹⁷

Jelen tanulmány a megyei önkormányzat funkciójának változását vizsgálja, és nem célja a megyei önkormányzati területfejlesztési feladatok változásának részletes összevetése, ezért csak azt szögezzük le, hogy a mostani törvénymódosítás nem hozott jelentős hatáskörbővülést a megyei önkormányzatok számára. Feladatukat továbbra is elsősorban előkészítő, egyeztető, véleményező, javaslattevő típusú hatáskörökben látják el. Döntési hatáskörként mindössze megerősíti a hatályos törvény 13. § (3) bekezdését, amely szerint a megyei önkormányzat dönt a hatáskörébe utalt fejlesztési források felhasználásáról. Az igazi kérdés az, hogy a következő évek költségvetési törvényei mennyi hazai forrást tartalmaznak majd a megyei önkormányzatok, valamint a főváros számára, illetve az Európai Uniótól származó pénzeszközök milyen halmazáról hozhatnak döntést a területi önkormányzatok.

A részletszabályok ismeretének híján azt még nem lehet megmondani (különösen nem lehet értékelni), hogy a régióban nonprofit társasági formában létrehozandó és működtetendő fejlesztési ügynökségek irányításáról, tulajdonjogáról és a tulajdonosi jogok gyakorlásának módjáról a régió területén működő megyék megállapodása milyen jogosítványokat jelent a területi önkormányzatok számára.

6. KÖVETKEZTETÉS ÉS KÉRDÉS

A megyei önkormányzatokról a rendszerváltás óta folyik politikai és szakmai vita. Funkciójuk kialakítását, majd megváltozását leginkább a politikai-hatalmi célkitűzések határozták

15 Domokos László, az Állami Számvevőszék elnöke felszólalása az Országgyűlés 2011. november 18-i ülésén, 24072–24078. hasáb.

16 Habis László, az önkormányzati és területfejlesztési bizottság előadójának felszólalása az Országgyűlés 2011. november 18-i ülésén, 240079. hasáb.

17 Komoróczy István nemzetgazdasági minisztériumi államtitkára felszólalása az Országgyűlés 2013. november 13-i ülésén, 56712–56713. hasáb.

meg, az ellátandó feladatok célszerűsége, minősége másodlagos szerepet játszott. A választott regionális önkormányzatok létrehozása jelentős változást jelentett volna a középszintű közigazgatásban, és erős felhatalmazású területi önkormányzatot hozott volna létre. A szakma képviselői az erre vonatkozó törvénytervezet benyújtása előtt tudományos kutatómunka keretében tették fel kérdéseiket, valamint fogalmazták meg javaslataikat, amelyeknek egy részét a politikai döntéshozók megszívlelték, más részük továbbra is vita tárgyát képezte. (Jó néhány kérdésben természetesen a szakmai közvélemény sem volt egységes.) A törvénytervezetet az Országgyűlés elvetette, ezért a szakmai-politikai közvélemény indokoltan várhatta a 2010-ben megalakult kormánynak a középszintű közigazgatásra – ezen belül is a középszintű önkormányzatra – vonatkozó elgondolásait.

A megyei önkormányzat funkciójának radikális átalakítását megelőző, azt megalapozó kutatásról, de még hatásvizsgálatról sincs tudomásunk. A területfejlesztési törvény mostani megváltoztatása a tudományos igényű vizsgálat számára zárt doboz, hiszen a részletek ismeretének hiányában sok kérdésre egyelőre nincsen válasz. Nem tudható, hogy a területfejlesztési és területrendezési törvény módosításával lezárult-e a megyei önkormányzat új funkciójának kialakítása, vagy a közeljövőben változhatnak, esetleg bővülnek a feladatok.

Azt azonban leszögezhetjük, a megyei önkormányzat jelenlegi feladatköreivel legalábbis vitakérdéssé teszi, hogy az alaptörvényben megfogalmazott helyi közügyek intézése és helyi közhatalom gyakorlása megvalósul-e az egyetlen érdemi feladatkör, a területfejlesztés által.